

[Hilmar Baunsgaard.]

man må konstatere, at vi endnu ikke har opnået en tilfredsstillende arbejdsgang. Den dagsorden, som hr. Ivar Nørgaard stillede forslag om, mener jeg er en præcisering af det, der blev vedtaget i 1973, og jeg kan derfor tilslutte mig den. Jeg gør det i erkendelsen af, at denne dagsorden ikke udtrykker mistillid om disse to sager, men præciserer de generelle arbejdsvilkår, der må gælde for den, der nu er fungerende markedsminister.

Jeg mener, det er en præcisering af, at vi må leve med disse vanskelige arbejdsvilkår, indtil vi har fundet en endelig arbejdsform, som måske så kan medføre ændringer. Jeg mener også, at den er i overensstemmelse med det, der blev besluttet, som er kaldt forretningsordenen for vores arbejdsgang i markedssager, ved den lov om optagelse i EF, der blev vedtaget. Jeg mener, at dagsordenen er i overensstemmelse med dette og altså er at betragte som en præcisering.

Så vil også jeg gerne sige, at medvirkende til, at der er opstået denne usikkerhed omkring arbejdsgangen, er det efter min faste opfattelse, at det ikke er fysisk muligt for én minister at klare hele det kæmpeområde, som det er at være udenrigsminister, efter at vi også har fået markedspolitikken.

Jeg mener ikke, det er fysisk muligt, jeg mener endda, at selve dette, at der kan opstå den slags konflikter, er et bevis for opfattelsens rigtighed. Det er klart statsministerens, regeringens egen afgørelse, hvordan arbejdsgangen i en regering skal tilrettelægges, men jeg kan ikke tilbageholde denne min opfattelse, fordi jeg som tilhænger af, at Danmark blev medlem af EF, ønsker at finde en sådan form, at konflikter om selve arbejdsgangen kan undgås.

Det ærede medlem hr. Arne Christiansen sagde: i hvis interesse er det, at denne sag føres? og det opfatter jeg på den måde, at hr. Arne Christiansen ligesom ville antyde, at det nok var i fællesmarkedsmotstandernes interesse. Nu er det socialdemokratiet, der har stillet denne forespørgsel, men jeg mener ikke denne udvikling er holdbar. Tværtimod vil jeg gerne sige, at jeg mener, det ikke mindst er af interesse for os, der var interesseret i, at Danmark blev indmeldt i EF, og fortsat er tilhængere af, at Danmark skal være medlem af EF. Vi er nemlig, mere end måske modstanderne, interesseret i, at ar-

bejdsgangen mellem regering og markedsudvalg og dermed folketing er sådan, at konflikter om proceduresager kan undgås; det kan jo skabe den forestilling, at der er usikkerhed om Danmarks markedspolitik. Jeg vil gerne yde mit bidrag til, at en sådan usikkerhed ikke opstår. Jeg mener altså, at en forudsætning for, at man kan undgå at skabe tvivl om fastheden i dansk markedspolitik, netop er, at man undgår den slags konflikter.

Jeg tager for de to sagers vedkommende ministerens redegørelse til efterretning, men det er ikke udtryk for, at jeg mener, arbejdsgangen i disse to sager har været tilfredsstillende. Af de grunde, jeg har nævnt, har den ikke været det.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg mener, denne debat, også med det dagsordensforslag der er stillet af hr. Ivar Nørgaard, kan bidrage til for det første at slå fast, at det, vi ønsker, er at finde en sådan arbejdsform, at konflikter undgås, og dernæst, at der ikke er vaklen i den danske markedspolitik. Det anser jeg for værdifuldt, og derfor tror jeg, at når alt kommer til alt, vil det ved forstandig optræden fra alle parter her i tinget i dag blive en styrkelse af vores arbejdsgang, man kan også godt kalde det kontrol med administrationen af vort medlemskab, og det vil, når alt kommer til alt, blive en styrkelse af vores markedspolitik.

Stetter (KF):

EF-modstanderne har tidligere åbent erklæret, at de vil gøre alt for at forhindre, at De europæiske Fællesskaber fungerer. De vil ikke få held til at gennemføre deres sabotage, men det skal indrømmes, at de kan besværliggøre arbejdet for os, der går ind for at realisere Europasamarbejdet inden for de aftalte rammer.

Jeg gør mig ingen illusioner om, at jeg eller andre kan omvende modstanderne, men jeg gør mig et håb om, at modstandernes ofte destruktive politik ikke vinder gehør hos ellers EF-positive politiske partier og vælgere. Desværre skelner offentligheden ikke altid mellem sagernes behandling og sagernes indhold, men jeg håber, at offentligheden kan skelne i dette tilfælde.

Den konservative gruppe forlanger naturligvis, at forudsætningerne for vort medlemskab overholdes. Hvis de ikke bliver over-